

TRAVAŠ I PARTNERI
ODVJETNIČKO DRUŠTVO d.o.o.

Odvjetnici: Robert Travaš, Marko Frković, Ozren Pučar, Mirela Hajdarević, Josipa Kuran

Jurkovićeve 24, 10000 ZAGREB Tel.: (01) 4665 665, 4665 666 Tel./Fax: (01) 4665 466
E-mail: travas-i-partneri@tip.hr Web: www.tip.hr

OPĆINSKI SUD U RIJECI
STALNA SLUŽBA U CRIKVENICI
Kralja Tomislava 85 a
51260 Crikvenica

NA BROJ: P-17/2011

Pravna stvar:

Tužitelj: **MOKO TOURS d.o.o.**, Senj, Ante Starčevića 9, OIB: 38121257918, zastupano
po Marku Frkoviću, odvjetniku iz TRAVAŠ I PARTNERI ODVJETNIČKO
DRUŠTVO d.o.o. iz Zagreba, Jurkovićeve 24

Tuženik: **REPUBLIKA HRVATSKA**, OIB: 66486182714, zastupana po Općinskom
državnom odvjetništvu u Crikvenici

radi: naknade štete

REVIZIJA

3x

tužitelja protiv presude Županijskog
suda u Rijeci br. Gž-2366/2015
od 31. siječnja 2018.

U gornjoj pravnoj stvari tužitelj u otvorenom roku putem svog punomoćnika
temeljem čl. 382. st. 1. toč. 1. ZPP-a, ulaže reviziju protiv presude Županijskog suda u
Rijeci br. Gž-2366/2015-2 od 31. siječnja 2018. godine, iz slijedećih razloga:

- bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 385. st. 1. toč. 2. ZPP u svezi
sa čl. 354. st. 1. i čl. 394. a. ZPP što je utjecalo na donošenje nezakonite i
nepravilne presude,

- bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 385. st. 1. toč. 1. u svezi sa čl. 354. st. 1. toč. 11. ZPP-a.
- pogrešne primjene materijalnog prava.

Pobijanom drugostupanjskom presudom prihvaćena je žalba tuženika te je preinačena presuda Općinskog suda u Crikvenici posl. br. 9 P-17/2011-63 od 26.03.2015. godine kojom je tužitelju bila dosuđena naknada štete u iznosu od 2.495.145,80 kn te trošak postupka, te je istom tužitelju naloženo nadoknaditi troškove parničnog postupka tuženika u iznosu od 283.695,00 kn.

Pobijana presuda nije na zakonu osnovana iz slijedećih razloga:

Pobijana drugostupanjska presuda donijeta je isključivo iz razloga što je drugostupanjski sud pogrešno utvrdio da u ovom predmetu nije nastupila zastara sukladno čl. 270. St. 7. ZOUP-a, a to iz razloga što se citirana zakonska odredba treba tumačiti na način da se rok od 5 godina odnosi na vrijeme donošenja zaključka o izvršenju, a ne na vrijeme provođenja zaključka o izvršenju, iako to nije bio jedini osnov postavljenog tužbenog zahtjeva za naknadu štete koji je postavljen temeljem čl. 13. Zakona o sustavu državne uprave i to ne samo radi nezakonitih radnji građevinske inspekcije u smislu izvršenja rješenja nakon proteka zastarnog roka već i zbog uklanjanja građevine za koju su izdane sve odgovarajuće dozvole, kao i nezakonitih radnji Grada Senja (koji je tužitelja onemogućavao u pravovremenoj pribavi potrebne dokumentacije, dozvola i dr.) i kojem je tužitelj nedvojbeno plaćao naknadu za korištenje javne površine za terasu uz predmetnu građevinu i Lučke uprava Senj s kojom je tužitelj za predmetnu građevinu imao sklopljen ugovor o koncesiji (koji je bio nezakonit u smislu trajanja koncesijskog ugovora) i na čiju je inicijativu tužitelj o svom trošku odredio granicu pomorskog dobra na čestici na kojoj se nalazila predmetan građevina.

Iz neodrživog pravnog stajališta drugostupanjskog suda da u ovom postupku nije nastupila zastara sukladno čl. 270. St. 7. ZOUP-a, proizlazi da se izvršenja upravnih akata u području građenja nakon donošenja zaključka o izvršenju unutar propisanog zastarnog roka od 5 godina (što je ovdje slučaj) mogu provoditi u nedogled i da u tom slučaju zastara niti ne može nastupiti što je protivno načelo zakonitosti, načelu legitimnog očekivanja stranaka u upravnom postupku, te općenito protivno pravnoj sigurnosti. Pri zauzimanju ovakvog spornog pravnog stava drugostupanjski sud ne obrazlaže kada je u ovom predmetu zastara počela teći i kada bi ona uopće nastupila i temeljem kojeg propisa bi se zastara trebala primjenjivati.

Sporna odredba koja je vrlo jasna glasi:

„Nakon isteka roka od pet godina od dana kad je rješenje postalo izvršno ne može se tražiti njegovo izvršenje.“, što znači da se upravno rješenje može prisilno izvršiti najkasnije u roku od 5 godina od kada je nastupila izvršnost tog rješenja.

U zaključku o dozvoli izvršenja klasa: UP/I-362-02/97-01/03, ur.br. 2125-04/2-99-12 od 25.03.1999. godine, koji prileži spisu (i na koji se poziva drugostupanjski sud) zrijekom se u toč. 1. navodi da je prvostupanjsko rješenje o uklanjanju građevine

UREDA ZA PROSTORNO UREĐENJE, STAMBENO – KOMUNALNE POSLOVE, GRADITELJSTVO I ZAŠTITU OKOLIŠA, Ispostava grad Senj, Građevinska inspekcija, klasa: UP/I-362-02/97-01/03, ur.br. 2125-04/2-99-05 od 03. ožujka 1999. Godine postalo izvršno 21.ožujka 1999. godine, a to iz razloga što je prošao paricijski rok od 15 dana za dobrovoljno izvršenje rješenja, te iz razloga što žalba koja je uložena na prvostupanjsko rješenje nije odgađala izvršenja rješenja, što je konstatirano u toč. 9. gore spomenutog prvostupanjskog rješenja o uklanjanju građevine.

Dakle, u ovoj pravnoj stvari rješenje o uklanjanju postalo je konačno donošenjem rješenja Ministarstva prostornog uređenja, graditeljstva i stanovanja, klasa: UP/II-362-02/99-04/609 dana 07. svibnja 1999. godine (dakle zastani je rok prošao i od nastupa konačnosti spornog rješenja u uklanjanju građevine, koja je u ovom upravnom predmetu nastupila nakon izvršnosti, obzirom na nesuspensivno djelovanje žalbe), a sukladno zaključku o izvršenju izvršno 21.03.1999. godine. Kako krajnji rok za izvršenje predmetnog konačnog rješenja o uklanjanju nije bio propisan tada važećim Zakonom o građenju (NN 77/92, 82/92, 26/93 i 33/95), koji je u području gradnje predstavljao posebni zakon, to je u ovoj pravnoj stvari izvršenje navedenog rješenja bilo moguće provesti u roku od 5 (pet) godina računajući od dana kada je rješenje postalo izvršno, a u skladu sa čl. 270. st. 7. ZOUP-a.

U ovoj pravnoj stvari rješenje o uklanjanju provedeno je u razdoblju od 01.12.2006. do 08.12.2006. godine i to na temelju rješenja u uklanjanju donesenog na temelju gore navedenog „starog“ Zakona o građenju (to je vidljivo i iz obavijesti od 20.11.2006. koja se poziva na prvostupanjsko rješenje o uklanjanju od 03.03.1999., kojim je tužitelj pozvan da postupi po naredbi iz tog rješenja, koja prileži spisu), sedam i pol godina od izvršnosti rješenja, dakle nakon proteka zastarnog roka za izvršenje iz čl. 270. st. 7. ZOUP-a.

Tužitelj dodaje da je tek nakon što je Rješenje o uklanjanju postalo izvršno i konačno i nakon što je time okončan predmetni upravni postupak, Zakonom o gradnji (NN 52/99, 75/99, 17/01 i 47/03) koji se primjenjivao od 01.10.1999. godine i to člankom 99. propisano da se nakon isteka roka od 10 godina od dana kada je inspekcijsko rješenje postalo konačno isto ne može izvršiti. I iz dikcije ove odredbe zakona o gradnji jasno proizlazi da se konačno (umjesto izvršnog kako je to navedeno u ZOUP-u) rješenje ne može prisilno izvršiti nakon proteka roka od 10 godina (umjesto 5 godina u ZOUP-u) od njegove konačnosti, čime su stranke u ovakvim upravnim postupcima dovedene u nepovoljniji položaj.

Sukladno odredbi čl. 89. Ustava RH određeno je da zakoni i drugi propisi ne mogu imati povratno (retroaktivno) djelovanje i to pogotovo ne na štetu stranaka u upravnom postupku koje u odnosu na državna tijela predstavljaju slabiju stranu u postupku, pa se stoga izvršenje u ovoj pravnoj stvari nije moglo provesti po odredbama kasnije donesenog zakona i to u postupku koji je okončan konačnošću rješenja o uklanjanju koja je nastupila 07. svibnja 1999. godine, već je u ovom slučaju što se tiče zastare trebalo primijeniti citiranu odredbu ZOUP-a, obzirom da do tada to pitanje nije bilo riješeno posebnim zakonom o gradnji/građenju, a nesporno je da predmetni postupak uklanjanja građevine predstavlja upravni postupak koji se u procesnom smislu, pa tako i u smislu zastare provodio po odredbama ZOUP-a.

Drugostupanjski sud nadalje u obrazloženju pobijane presude citira navode tuženika da u ovom predmetu nisu ispunjene osnovne pretpostavke za dosuđivanje štete, jer da se tu radi o bespravno sagrađenoj građevini, koja je sagrađena bez građevinske dozvole iako takvo što prvostupanjski sud nije utvrdio u preinačenoj presudi, a takvo je utvrđenje i u suprotnosti sa stanjem spisa i u njemu priležecim dokazima, tako da je nejasno na čemu drugostupanjski sud zasniva takvo neosnovano utvrđenje.

Tako se u ovom postupku ignorira ispravan zaključak vještaka, zasnovan na izjavama dva svjedoka, da je predmetni objekat izgrađen 1967. godine, a što je u skladu s dokazima koje je tužitelj dostavio u spis tek pred kraj prvostupanjskog postupka (i to isključivo zbog opstrukcija službenika grada Senja, pa ih stoga nije mogao koristiti u upravnom postupku iako su za iste upravan tijela, a naročito građevinska inspekcija morali znati, jer su te isprave bile u njihovom posjedu) iz kojih nedvojbeno proizlazi da predmetna građevina sagrađena 1967. godine (navedeni su dokazi izvedeni u ovom postupku, što je konstatirano na str. 6. obrazloženja preinačene presude), a radi se o Rješenju o lokaciji Skupštine općine Senj od 06.03.1967. godine i o rješenju o odobrenju za izgradnju Skupštine općine Senj broj 03-III-1081/1-1967 od 07.06.1967. godine, kojim je predniku tužitelja i tadašnjem investitoru poduzeću Interturist iz Zagreba odobrena lokacija i izgradnja kafeterije, odnosno predmetne građevine. Tužitelj dodaje da je iz izreke i obrazloženja navedenih rješenja o lokaciji i o odobrenju za izgradnju vidljivo da se u slučaju predmetne građevine radi o čvrstom prizemnom objektu masivne građe za čiju izgradnju treba biti korišten prirodni kamen i koji je trebao biti spojen na gradsku kanalizaciju iz čega je više nego očito da je intencija davatelja dozvole bila da se izgradi trajni čvrsti objekt, a ne nekakav privremeni montažni objekt, kako to cijelim tokom postupka pokušava prikazati tuženik.

Nadalje se ističe da je prednik tužitelja je u svrhu izgradnje predmetne građevine s skupštinom općine Senj sklopilo ugovor o zakupu (koji prileži spisu) predmet kojeg je zakup građevinskog zemljišta u površini od oko 200 m² uz samu obalu povrh drvene rive u Senju, a u svrhu gradnje ugostiteljskog objekta kafeterije. Predmetni ugovor je sklopljen na neodređeno vrijeme, a isti do danas nije otkazan, tako da navod drugostupanjskog suda o tome da je tužitelj pravomoćno izgubio spor radi utvrđenja vlasništva predmetne nekretnine nije od utjecaja na osnovanost tužbenog zahtjeva u ovoj pravnoj stvari. Isto tako je u svrhu izgradnje predmetnog objekta pribavljena suglasnost tadašnje Lučke kapetanije Rijeka br. 03-4578/1-1967 od 10.07.1967.;

- Dokaz: - uvid u rješenje o lokaciji Skupštine općine Senj broj 03-III-513/1-1967 od 06.03.1967., koje prileži spisu :
- uvid u rješenje o odobrenju za izgradnju Skupštine općine Senj broj 03-III-1081/1-1967 od 07.06.1967., koje prileži spisu;
 - uvid u položajni nacrt uže lokacije od 06.07.1967., koji prileži spisu;
 - uvid u ugovor o zakupu koji prileži spisu;
 - uvid u suglasnost Lučke kapetanije Rijeka od 10.07.1967., koja prileži spisu;

Slijedom navedenog očito je da je se radi o objektu koji je izgrađen prije 15.02.1968. godine i to na temelju sve tada potrebne i relevantne dokumentacije. Obzirem da je navedeni objekt izgrađen na temelju svih tada potrebnih dozvola jasno je

da za predmetni objekt nije odlučno da li je isti izgrađen prije 15.02.1968. godine, jer je očito da je isti po prednicima tužitelja u potpunosti legalno izgrađen, što je potpuno suprotno zaključku drugostupanjskog suda koji za takovo utvrđenje nije dao valjane razloge osim što je citirao neosnovane navode tuženika u tom smjeru.

Gore navedene dokaze o legalnosti izgradnje predmetne građevine tuženik i drugostupanjski sud u potpunosti zanemaruju te uporno ističu činjenicu da je predmetna građevina bespravna, a što je očito u suprotnosti s dokumentacijom u spisu, koja je tijelima tuženika bila poznata (pa tako i građevinskoj inspekciji), ali je tužitelju bila uskraćena pa ju tužitelj nije mogao koristiti u upravnom postupku što također predstavlja nezakonito postupanje tijela države u ovom predmetu, neovisno o eventualnom zakonitom izvršenju rješenja o uklanjanju. Tužitelj posbice ističe da je do te dokumentacije došao tek tijekom 2008. godine, a iz razloga što su ovlaštene osobe Grada Senja, koje su s tom dokumentacijom raspolagale, opstruirale ovlaštene osobe tužitelja u pribavi tražene dokumentacije. O toj opstrukciji nadležnih osoba u Gradu Senju, direktor tuženika Milan Šojat, iskazivao je na ročištu održanom 03.06.2011. godine (str. 2. i 3. zapisnika). Naime tužitelj je od strane svog prednika i prodavatelja bio upoznat da je predmetni objekt bio izgrađen uz sve valjanje dozvole te je direktor tužitelja te dozvole i tražio od Ureda za graditeljstvo grada Senja, međutim tamo su mu učestalo govorili da je košuljica spisa koja se odnosi na predmetnu građevinu „prazna“. Nakon mnogo napora tužitelj je navedene dokumente pribavio u arhivu Grada Senja, ali tek nakon što je okončan postupak inspekcijskog nadzora i uklanjanja objekta, a notorno je da je bi ta dokumentacija dovela do drugačijeg ishoda tih postupaka.

Slijedom navedenog očito je da upravno tijelo koje je donijelo Rješenje o uklanjanju, a koje je pravni slijednik tijela koje je izdalo dozvole za izgradnju predmetnog objekta, imalo saznanja da je predmetna građevina izgrađena legalno i na temelju uredno izdanih dozvola, ali je isto tako očito da je to upravno tijelo tužitelja onemogućilo u pravovremenom pribavljanju te dokumentacije koja bi spriječila rušenje i štetne posljedice za tužitelja, a što također ukazuje na nezakonito postupanje državnih tijela za čiji zakonit rad odgovara Republika Hrvatska.

Ignorantsko ponašanje Grada Senja prema tužitelju vidljivo je iz Uvjerenja Klasa: 700-01/11-01/43 od 01.03.2012. godine, koje je Grad Senj na zahtjev suda, dostavio u ovaj spis, a u kojem se navodi da tužitelj nikada nije bio zadužen za javnu površinu (terasu) koja se nalazila uz spornu nekretninu, iako ja to u potpunoj suprotnosti s dokazima koje je u ovaj spis dostavio tužitelj (rješenja Grada Senja o razrezu naknade za korištenje javne površine, računi za korištenje javnih površina) i iz kojih je vidljivo da je Grad Senj dužio tužitelja za korištenje javne površine i to u kvadraturi od 115.75 m², a koje je korištenje tužitelj uredno i plaćao sve do 1999. godine, od kada je predmetni objekt počeo koristiti u režimu koncesije.

Tužitelj konačno ističe da bi Vrhovni sud odbijanjem ove revizije i ostavljanjem na snazi pobijane drugostupanjske presude povrijedio tužiteljevo pravo vlasništva zajamčeno čl. 48. st. 1. u svezi s čl. 50. st. 2. Ustava RH pogotovo u svjetlu ustavnog zahtjeva propisanog čl. 16. st. 2. Ustava, kao i konvencijska prava na pošteno i pravično suđenje zajamčena čl. 6. st. 1. i 13. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (NN – Međunarodni ugovori br. 18/97, 6/99. – pročišćeni tekst 8/99. – ispr., 14/02 i 1/06) i čl. 1. Protokola br. 1. uz Konvenciju.

Slijedom svega navedenog očito je da su u provedenom postupku počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka opisane u ovoj reviziji te da je u ovom postupku pogrešno primijenjeno materijalno pravo zbog čega je drugostupanjski sud odlučio kao u izreci pobijane presude pa stoga tužitelj predlaže da Vrhovni sud Republike Hrvatske revizijom preinači pobijanu presudu u korist tužitelja te da u cijelosti osvoji tužbeni zahtjev tužitelja, podredno, ukoliko nema uvjeta za preinaku pobijane presude, da ukine presudu Županijskog suda u Rijeci br. Gž-2366/2015-2 od 31. siječnja 2018. godine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

MOKO TOURS d.o.o., po:

U Zagrebu, 09.05.2018.

TRAVAŠ I PARTNERI
ODVJETNIČKO DRUŠTVO d.o.o.
ZAGREB - Jurkovićeve 24
Mario Fričov, odvjetnik

 Hrvatska pošta <small>OID: 87311810356</small>		Potvrda o primitku	
☒ preporučene pošiljke ☐ paketa		☐ vrijednosne pošiljke	
			
POŠILJATELJ: TRAVAŠ I PARTNERI ODVJETNIČKO DRUŠTVO d.o.o. ZAGREB - Jurkovićeve 24			
PRIMATELJ: <u>OPĆ. SUD U RIJECI</u> <u>St. St. Crikvenica, Kralja Tomislava 25a</u> <u>51260 CRIKVENICA</u> <small>(broj i naziv odredišnog poštanskog ureda)</small>			
Vrijednost: 10129 Zagreb		kn	
RC 73256166 9 HR			
Prijamni broj:	53g		
Masa:	*13.00		3 50
Poštarina:	09.05.18 16:54:32		01 00
Osnovne dopunske usluge: <small>(staviti x za odabranu uslugu)</small>			
☐ Plus	☐ Izdvojeno		
☐ S povratnicom	☐ Uručiti osobno primatelju		
☐ Otkupnina:			kn

obr. P-10a Ozn. za narudžbu: 5/2016